

Ikke fordi jeg skal genoptage debatten fra tidligere på dagen, men jeg vil gerne gøre opmærksom på, at der også er nogle økonomiske konsekvenser af den udlændingepolitik, der bliver ført.

Når et flertal i Folketinget er parat til at lade ganske mange flygtninge få permanent ophold i Danmark, skal man huske på, at så er det ikke bare et spørgsmål, om man kan fordele dem rundt omkring, om det procentuelt er noget, Danmark kan absorbere.

Hr. Peter Duetoft brugte tidligere på dagen det argument, at kulturelt kan Danmark sagtens tåle, at disse 18.000 bosniere bliver fordelt rundt i det danske samfund. Det tror jeg også. Men jeg tror ikke på, at det danske samfund er i stand til at finansiere de omkostninger, der følger i kølvandet på at give disse flygtninge permanent ophold i Danmark. For først skal de igennem et integrationsprogram, som tager 18 måneder og koster et par hundrede tusinde kroner pr. næse. Derefter skal de ud og have modersmålsundervisning, og der skal advokater, tolke osv. til. Det koster det danske samfund 15-16 mia. kr. om året, at vi fører den udlændingepolitik, vi gør.

Hov! vil man sige, der står kun 3½ mia. kr. på finansloven. Ja, for resten, bistandshjælp, advokathjælp, tolkehjælp, undervisningen ude i folkeskolerne osv., problemer med at finde huse, al den slags står ikke på finansloven. Det er gemt under andre konti eller er noget, der hører hjemme under kommunernes budgetter. Derfor er vi nødt til at advare om, at udlændingepolitik altså også er et spørgsmål om kroner og øre. Vi kan ikke blive ved med at forsvare, at der bliver brugt så mange penge.

Vi kan heller ikke blive ved med at forsvare, at Danmark er et af de eneste lande, der fuldstændig planløst står i spidsen for en ulandspolitik og skal bruge 17½ mia. kr. i det kommende år på at føre dansk ulandspolitik. Det har vi heller ikke råd til.

Derfor må vi konkludere i Fremskridtspartiet, at det finanslovsforslag, der foreligger, er vi nødt til at stemme imod, og så må vi se, hvornår Jyllands-Posten næste gang skriver en artikel om, at bare man havde lyttet til Fremskridtspartiet, så havde vi ikke haft den store gæld at slæbe rundt på. Jeg glæder mig til artiklen, for til den tid må vi nok en gang konstatere, at Fremskridtspartiet fik ret.

(Kort bemærkning).

Peter Duetoft (CD):

Der har i de sidste måneder været en diskussion om, hvorvidt Fremskridtspartiet var vendt tilbage til Glistrups linje. Man må jo sige, at i forsvarspolitikken er man øjensynlig ikke, for der lød jo ikke meget om telefonsvarere i den her tale, og det var da godt nok.

Men bare den enkelte bemærkning til hr. Kim Behnke, at jeg selvfølgelig mener, at det er ideologisk galt at tro, at det offentlige kan alt, men at jeg faktisk også mener, at det er ideologisk galt at tro, at alt er godt, bare fordi det bliver privatiseret. Tingene skal gøres dér, hvor de bliver gjort bedst og billigst, og det er af og til hos det offentlige og af og til hos private. Det er ikke sådan, at vi er arge modstandere af privatisering, men det skal være fornuftigt; det skal ikke bare være privatisering for privatiseringens skyld.

Jeg er nødt til at sige til hr. Kim Behnke, at det, jeg ofte har protesteret imod, er, at man fremstiller skattelettelser og nedskæringer, som om det er noget, der ikke vil ramme nogen. Kendsgerningen er altså, at når man fjerner offentlige udgifter og fjerner tilbud, som mennesker har fra det offentlige i dag – tilbud, der jo ikke er grebet ud af luften, tilbud, der ofte kommer, fordi det er politiske krav, der også er bygget op f.eks. gennem en valgkamp – så er det ikke fair at stille sig op og fremstille det, som om man både kan sætte skatten og de offentlige udgifter ned og så samtidig give mennesker det samme, som de altid har fået.

Det er dér, jeg synes, at Fremskridtspartiet af og til spiller spillet for meget og lader, som om verden vil være uændret, selv om man vil skære 20 mia. kr. ned her og 30 mia. kr. ned dér. Det er det, jeg er imod, vil jeg sige til hr. Kim Behnke.

Men om selve den ideologiske diskussion vil jeg bare sige til hr. Kim Behnke, at det ville jo være rart, om man ikke ideologisk var lige så enøjet som de, der kun tror på det offentlige, når man diskuterer, hvordan vi skal indrette det danske samfund.

(Kort bemærkning).

Kim Behnke (FP):

Hr. Peter Duetoft har fuldstændig ret. Der er opgaver, som det offentlige skal tage sig af, og som ikke skal privatiseres, og hr. Peter Duetoft nævnte et af områderne, nemlig forsvaret. Vi gør os ikke forestillinger om, at man skal privatisere det danske forsvar. Vi gør os heller ikke